

Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at <http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content>.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

•*republica suscepit*, ut quibus hominibus per senatum, per populum Romanum, per omnes magistratus, in foro, in suffragiis, in hac urbe, in republica versari liceret iis omnibus mortem acerbam crudelemque proponeret, si fortuna eos ad aliquam partem Siciliae detulisset.” Hoc loco haereo in vocabulo *suscepit*, quod mihi prorsus a sententiae consilio abhorrere videtur. Dicimur enim *suscipere* id, quod fieri non possit sine aliqua molestia vel saltem labore; sed hoc non est huius loci, nisi statuere velimus CICERONEM hoc loco ironice loqui, cui opinioni adversatur quam maxime ratio totius loci. Requiritur, ni fallor, verbum, quo notetur arrogantia Verris, qui ipse homo nihili eos supplicio affecerit, quos Senatus populusque Romanus salvos incolumesque velint esse. Equidem corrigendum esse arbitror *sumsit*, i. e. fere arrogavit, quod testimoniis demonstrare putidum sit.

Putidum emblemata ad hoc usque tempus occupavit fragmentum CHAMAELEONTIS, quod legitur apud ATHENAEUM Libro IX. p. 374. A; narrat ibi CHAMAELEON ANAXANDRIDEM Comicum solitum esse eas comoedias, quibus praemium non reportavisset, dare κατατεμεῖν εἰς τὸν λιβανωτόν, neque secundis curis retractasse. Καὶ πολλά, pergit CHAMAELEON, ἔχοντα κομψῶς τῶν δραμάτων ἡφάνιζε, δυσκολαίνων τοῖς θεαταῖς διὰ τὸ γῆρας. Λέγεται δ' εἶναι τὸ γένος Ῥόδιος ἐκ Καμείρου. Θαυμάζω οὖν πῶς ὁ Τηρεὺς περιεσώθη, μὴ τυγχὼν νίκης καὶ ἄλλα δράματα τῶν ὁμοίων τῶν αὐτοῦ.

In his vellem aliquis me doceret, quomodo verba λέγεται δ' εἶναι τὸ γένος Ῥόδιος ἐκ Καμείρου connexa sint cum iis quae praecedunt et sequuntur, et quod argumentum contineant, propter quod miretur CHAMAELEON TEREUM servatum esse. Equidem e textu eliminanda esse illa verba arbitror et margini reddenda, ubi male sedulus lector ex SUIDA, opinor, adscripserat.

Apud HESYCHIUM sub voce Αὐχένιοι legimus χιτῶνος εἶδος ὑπὸ Ἀντιφάνους. Non memini me vidisse apud Lexicographos scrip-

toris alicuius testimonium afferri eo modo, quo in nostro loco videmus. Arbitror ὑπό corruptum esse in eoque latere Ἔπνῳ, quae comoedia ANTIPHANIS notissima est.

In EURIPIDIS *Rheso* vs. 488 Rhesus Hectori dicit, se solum pugnare velle cum hostibus; vel saltem, inquit,

τάξον μ' Ἀχιλλέως καὶ στρατοῦ κατὰ στόμα

cui Hector

οὐκ ἔστ' ἐκείνῳ θοῦρον ἐντάξει δόρυ.

Vox ἐντάξει nihili est in hac sententia et emendatione eget. Coniicio legendum esse ἀντᾶραι, quae vox non nimis a vulgata recedit et optimum sensum praebet.

AESCHINES in Oratione contra *Timarchum* pag. 24. med. acer- rime invehitur in DEMOSTHENEM, quod iuvenes divites, quorum patres mortui essent corrumperet, et ad omne genus flagitiorum institueret: eumque arguit hoc fecisse in ARISTARCHO MOSCHI filio, quem narrat propter scelera in exilium ire coactum esse. Occisus enim erat ab isto ARISTARCHO NICODEMUS APHIDNAEUS βιάῳ θανάτῳ ἐκκοπεῖς ὁ δεῖλαιος ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν γλῶτταν ἀποτμηθεῖς, ἧ ἑπαρρησιάζετο πιστεύων τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν. In his vocabulum ἀποτμηθεῖς sanum non est, possumus enim ἀποτέμνειν caput alicuius, manus et alia eiusdemmodi quae prominent, sed linguam ἀποτέμνειν Graeci qui accurate loquebantur, non dicebant. In ea re constans usus requirit praepositionem ἐκ, quae cum κόπτειν, τέμνειν aliisque verbis composita, usurpatur, si sermo est de aliqua corporis parte interiore extundenda, vel exsecanda¹; cuius rei exempla non opus est proferre, cum passim in lexicis in promptu sint. Igitur hoc quoque loco legendum arbitror τὴν γλῶτταν ἐκτμηθεῖς, quae coniectura certa videtur, quandoquidem SUIDAS, ut nunc video, in voce Παρρησία, ubi nostrum locum citat, lectionem habet, quam nos proponimus.

T. J. H.

¹) Conferatur notissimus HOMERI versus:

ιοῖς τ' ἐκτέμνειν ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακα πάσσειν.